

Ngày đó chúng mình.

Phạm Duy

Ngày đó có em đi nhẹ vào đời và
Ngày đó có em ra khỏi đời rồi và
đem theo trăng sao đến với lời thơ nuôi
đem theo trăng sao chết cuối trời u tối Ngày
đó có anh mơ lại mộng ngồi và sẽ tơ kết tóc giam em
đó có anh mê mãi tìm lời tìm trong đêm rách rưới cơn mơ
vào lòng thôi Ngày đôi ta ca vui tiếng hát
nào lẽ loi Ngày đôi ta chơi với tiếng hát
với đường dài Ngâm khê tiếng thơ khơi mạch sâu lời (ở ở
dã lạc loài Chôn kín tiếng thơ rơi ngậm ngùi rơi (ở ở
ờ) Ngày đôi môi đôi môi đã quyết trời đời người Ôi
ờ) Ngày đôi môi thương môi đã xé nát nụ cười Ôi
những cánh tay đan vòng tình ái (ở ở ở) Ngày đó có ta
những cánh tay ngỡ ngang tả tới (ở ở ở) Ngày đó có bờ
mơ được trọn đời Tình vươn vai lên khơi tới chín trời mây
vơ lạc về trời Tim vươn trên mây xa khơi thấy áo dài khăn
khỏi cười Ngày đó có say duyên vượt bề ngoài Trùng
cười Ngày đó có kêu duyên vượt gọi hồn ngoài Trùng
dương ơi giữ kín cho lâu dài tình đôi.
dương ơi có sót xa cũng hoài mà thôi.